

NEWLAW

Δικηγορική Εταιρεία Τσιλώνης-Βογιατζόγλου

ΑΦΜ 997290138 – ΔΟΥ Α' Θεσσαλονίκης

✉ Τσιμισκή 10, 546 24 Θεσσαλονίκη
☎ Τηλ.: + 30 2310 551501, 261501, 261502
📠 Fax: + 30 2310 261503
@ newlaw@newlaw.gr

ΑΡΙΘΜΟΣ 44/2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΦΛΩΡΙΝΑΣ

(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Ειρηνοδίκη Θεόδωρο Τομπουλίδη και τη Γραμματέα Ελπίδα Σιδηροπούλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Μαΐου 2018 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Χ.Χ. του και της, κατοίκου, κατόχου του υπ' αριθ. δελτίου αστυνομικής ταυτότητας και με Α.Φ.Μ. της Δ.Ο.Υ. και 2) Χ.Ψ. του και της, κατοίκου, κατόχου του υπ' αριθ. δελτίου αστυνομικής ταυτότητας και με Α.Φ.Μ. της Δ.Ο.Υ. Παραστάθηκαν αμφότεροι, δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Βίκτωρος Τσιλώνη (Α.Μ. 7848, Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ) και παρίστανται ως εξής:

1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αριθ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. της Δ.Ο.Υ. Δ.Α.Ε. Αθηνών, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που έδρευε στην Αθήνα (οδός Λεωφόρος Μεσογείων αριθ. 109-111) και εκπροσωπούσαν νόμιμα, λόγω συγχωνεύσεως με αγορά της, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 611164/20-11-2014 απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, που καταχωρήθηκε στο Γ.Ε.ΜΗ. με Κ.Α.Κ. 273913 και δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 12584/21-11-2014 (τ.Α.Ε., Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.ΜΗ.), κατόπιν των από 30-10-2014 αποφάσεων των Έκτακτων Γενικών Συνελεύσεων των μετόχων τους, των διατάξεων του άρθρου 79 και των άρθρων 69-77 του Κ.Δ. 2190/19201 «περί ανωνύμων εταιρειών», σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 2515/1997 και των άρθρων 1 έως 5 του Ν. 2166/1993, όπως ισχύουν με την υπ' αρ. 15677/5-11-2014 Πράξη του Συμβολαιογράφου Πειραιά Στέφανου Κωνσταντίνου Βασιλάκη. Παραστάθηκε, δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ιωάννη Τζουμέρκα (Α.Μ. 22, Δ.Σ. Φλώρινας), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις. Δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα. Δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αριθ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα στο υποκατάστημά της στη Φλώρινα. Δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

4) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αριθ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα στο υποκατάστημά της στη Φλώρινα: Δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

5) Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ)» ως καθολικός διάδοχος του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας - ΟΕΚ», δυνάμει των άρθρων 35 παρ. 1 του ν. 4144/2013 ΦΕΚ 28Α και του ν. 4046/18-4-2012, που εδρεύει στον Άλιμο Αττικής (οδός Εθνικής Αντιστάσεως αριθ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα. Δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

6) της Κυρίως Παρεμβαίνουσας Ανώνυμης Εταιρείας Διαχείρισης με την επωνυμία «CEPAL HELLAS FINANCIAL SERVICES A.E. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (οδός Λεωφόρος Συγγρού αριθ. 209 - 211, ΤΚ- 171 21) και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 800715056, έχει νόμιμα αδειοδοτηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος ως εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων του Ν. 4354/2015, όπως ισχύει (ΦΕΚ, Β', 970/22.03.2017), εποπτεύεται και ελέγχεται από αυτή, ως μη δικαιούχος διάδικος κατόπιν μεταβίβασης του επίδικου δανείου από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» στην εταιρεία με την επωνυμία «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) S.A. (UPI)», με έδρα το Λουξεμβούργο, 1, Rue Schiller 2519 Λουξεμβούργο, νόμιμα καταχωρημένη στο «register de Commerce et des Societes Luxembourg», με αριθμό Β95089, σύμφωνα με την από 13 Μαρτίου 2018 συμφωνία μεταξύ της Alpha Bank και της UPI και δυνάμει των ακόλουθων καταχωρίσεων στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000: (1) αρ. πρωτοκόλλου 56/23.3.2018 και (2) αρ. πρωτοκόλλου 206/14.9.2018. Παραστάθηκε, δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Στυλιανού Αλακιάζογλου (Α.Μ. 184, Δ.Σ. Έδεσσας).

Οι αιτούντες, ζητούν να γίνει δεκτή, από 31-12-2015 και με αύξοντα αριθμό .../31-12-2015 κοινή αίτησή τους, που κατέθεσαν νομότυπα στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού, της οποίας ορίστηκε δικάσιμος η 10-10-2016 οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 21ης Νοεμβρίου 2016 κατά την οποία και συζητήθηκε και εκδόθηκε η υπ' αριθ. 26/2017 μη οριστική απόφαση του δικαστηρίου αυτού, η οποία, αφού έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αίτηση, απέρριψε ως νόμω αβάσιμο τον ισχυρισμό του πέμπτου (5ου) των καθ' ων ότι το δάνειο που έλαβε ο πρώτος αιτών δεν εντάσσεται στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 3869/2010, απέρριψε, ως ουσιαστικά αβάσιμη, την προταθείσα ένταση δόλου στο πρόσωπο των αιτούντων και έκανε εν μέρει δεκτή την αίτηση ως προς αμφοτέρους τους αιτούντες, ρυθμίζοντας προσωρινά τα χρέη τους με τον ορισμό μηδενικών καταβολών, όρισε ως νέα δικάσιμο αυτή που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης (7-5-2018) προκειμένου να επαναπροσδιοριστούν τυχόν μηνιαίες καταβολές των αιτούντων και για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικία της αποκλειστικής κυριότητας του πρώτου αιτούντος.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της πρώτης (1ης) καθ' ης πιστώτριας τράπεζας και της κυρίως παρεμβαίνουσας που παραστάθηκαν, ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Για τη νέα δικάσιμο που ορίζει το Δικαστήριο προκειμένου να οριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές καθώς και για την εξαίρεση της κύριας κατοικίας στο πλαίσιο ρύθμισης του ν. 3869/2010 οι διάδικοι (οφειλέτες - καθ' ων πιστωτές) ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια (ΕιρΦαρσ14/2015, ΕιρΝεμέας 51/2015, ΕιρΠεριστ 18/2013 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕιρΧαλανδίου 77/2012, ΕιρΘεσ 2448/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΛαυλ 44/2012 αδ., ΕιρΛαμ 13/2012 αδ., ΕιρΛαρ 106/2011 αδ., Αθανάσιος Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις, σ. 138-139), αφού η διαταγή νέας δικασίμου και η εγγραφή της στη δικάσιμο ισχύει κατά το άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Εξάλλου, η απόφαση για τη νέα δικάσιμο αποτελεί μη οριστική απόφαση, ενώ το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση στην επόμενη δικάσιμο. Αν δεν εμφανιστεί στη νέα δικάσιμο ο αιτών ή οι οφειλέτες, το δικαστήριο προβαίνει σε ρύθμιση ως εάν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (ΕιρΛαρ 156/2015, ΕιρΠερ 18/2013 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Περαιτέρω, η επαναλαμβανόμενη συζήτηση θεωρείται κατ' άρθρο 254 εδ. β' ΚΠολΔ συνέχεια της προηγούμενης, με την έννοια ότι πρόκειται για δύο συνεχόμενα δικονομικά στάδια που συνθέτουν μία και μόνη συζήτηση, ένα αδιάσπαστο δικονομικό σύνολο, ως εκ τούτου δε και όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 254, 271 επ., 280 ΚΠολΔ εάν κάποιος παρέστη κανονικά κατά την προηγούμενη συζήτηση, κατά την οποία διατάχθηκε η επανάληψη, όπως και στην αντίστροφη περίπτωση, όταν δηλαδή δεν παρέστη στην αρχική αλλά μόνο στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση δικάζεται κατ' αντιμωλία (ΕφΔωδ 212/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 663/1984 ΝοΒ 32.1766, ΕφΑΘ 8750/1982 ΕλλΔνη 24.250, ΕφΑΘ 3565/1979 ΝοΒ 28.796, ΕφΑΘ 10009/1978 ΝοΒ 28.88, ΕφΑΘ 6607/1978 ΕΕΝ 44.691, Β. Βαθρακοκόιλη, ΚΠολΔ, Ερμηνευτική - νομολογιακή ανάλυση, τ. Β', σελ. 165, Ι. Κοροτζί, Η επανάληψη της συζήτησης κατά τον ΚΠολΔ, Δ 17.770 επ., 776, Χ. Παπαδάκη, Παρατηρήσεις, στην ΕλλΔνη 26.1254). Παρέπεται ότι κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση δεν είναι αναγκαία η κατάθεση ιδιαίτερων προτάσεων, αλλά οι προτάσεις που κατατέθηκαν κατά τη συζήτηση της οποίας διατάχθηκε η επανάληψη αρκούν και ισχύουν και γία την επαναλαμβανόμενη, κατά μείζονα λόγο, αρκεί η ενσωμάτωση των αρχικών προτάσεων, σε προτάσεις της επαναλαμβανόμενης συζήτησης (ΟΛΑΠ 30/1997 ΕλλΔνη 1997.1522, ΑΠ 1589/2009 ΝοΒ 2010.441). Ισχυρισμοί μπορούν να προβληθούν παραδεκτώς για πρώτη φορά και κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση, αφού έως τη δεύτερη εκφώνηση της υπόθεσης αυτή θεωρείται ότι διαρκεί (ΟΛΑΠ 1235/1982 Δνη 24.217, Βαθρακοκόιλης στο άρθρο 254 ΚΠολΔ αριθμός 8).

Στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη δικάσιμο της 21ης Νοεμβρίου 2016 οπότε και συζητήθηκε η κρινόμενη αίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 26/2017 απόφαση εκούσιας δικαιοδοσίας (Ν. 3869/2010) του Δικαστηρίου αυτού, η δεύτερη (2η), τρίτη (3η) και τέταρτη (4η) των καθ' ων πιστωτριών δικάστηκαν ερήμην αν και κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα ενώ, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, όφειλαν, να ενημερωθούν με δική τους επιμέλεια για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής και συνεπώς εφόσον δεν εμφανίστηκαν, πρέπει να δικαστούν ερήμην αφού η διαταγή νέας δικασίμου και η εγγραφή της στη δικάσιμο ισχύει κατά το άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Αναφορικά με το πέμπτο (5^ο) των καθ' ων, κατά την προηγούμενη δικάσιμο της 21ης Νοεμβρίου 2016 παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του Αριστείδη Μήτκα του Δικηγορικού Συλλόγου Φλώρινας, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και δικάστηκε αντιμωλία, ενώ κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής (7-5-2018) δεν παραστάθηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο. Πρέπει, επομένως, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, εφόσον παρέστη κανονικά κατά την προηγούμενη συζήτηση, παρά τη μη παράστασή του στη δικάσιμο αυτή (7-5-2018) να δικαστεί αντιμωλία.

Σύμφωνα με το άρθρο 754 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 άρθρο έκτο ν. 4335/2015, και ισχύει από 1.1.2016 (σύμφωνα με το άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 4 του ίδιου νόμου), «Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστούν οι διάδικοι ή εμφανιστούν και δεν λάβουν κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν ο αϊτών δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση και εμφανιστεί ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν να είχε εμφανιστεί ο αϊτών και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν». Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015 (σελ. 16), σκοπός της νέας ρύθμισης της ερημοδικίας στην εκούσια δικαιοδοσία ήταν να αποφευχθεί η διατήρηση της εκκρεμοδικίας στην περίπτωση που δεν εμφανίζεται ο αϊτών και εμφανίζεται ο καθ' ου ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή παρέμβει και όχι η διαφοροποίηση της αντιμετώπισης της ερημοδικίας του καθ' ου. Ειδικότερα, κατά την προηγούμενη μορφή του, το άρθρο 754 ΚΠολΔ όριζε τα εξής: «1. Αγ κατά την ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστεί ο αϊτών ή εμφανιστεί και δεν λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται, ακόμη και αν παρίσταται ο τρίτος που κλητεύθηκε ή που είχε ασκήσει παρέμβαση χωρίς να κλητευθεί και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 746. 2. Αν κατά την ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο εμφανιστεί ο αϊτών και λάβει κανονικά μέρος στη συζήτηση, ενώ δεν εμφανίζεται ή εμφανίζεται αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν αυτός να είχε εμφανιστεί».

Στην αρχική της μορφή η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 754 ΚΠολΔ περιλάμβανε και δεύτερο εδάφιο που όριζε τα εξής: «Το τεκμήριο του άρθρου 271 §3 δεν ισχύει στην περίπτωση αυτή», το οποίο καταργήθηκε από 16.9.2001 με το άρθρο 21 §2 του νόμου 2915/2001, με τον οποίο καταργήθηκαν οι δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δεν ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη του ν. 4335/2015 η επέλευση των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας που επανεισήχθησαν στον ΚΠολΔ με τον ν. 3994/2011 και στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας για την περίπτωση της ερημοδικίας του καθ' ου. Εάν υπήρχε τέτοιος σκοπός, ενόψει και της διαφορετικής ρύθμισης που ίσχυσε διαχρονικά καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής του ΚΠολΔ, θα υπήρχε ρητή αναφορά στη διατάξεις του άρθρου 271 §3 ΚΠολΔ στο κείμενο του νόμου ή, τουλάχιστον, της αιτιολογικής έκθεσης. Εξάλλου, για την περίπτωση της ερημοδικίας του αιτούντος προκύπτει σαφώς από το κείμενο του άρθρου ότι αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 272§2 ΚΠολΔ και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση στην ουσία, εφόσον επισπεύδει τη συζήτηση ή έχει κλητευθεί νομίμως και εμπροθέσμως, ουδείς δε λόγος διαφορετικής μεταχείρισης του εναγομένου υφίσταται. Εξάλλου, η επέλευση των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας στην εκούσια δικαιοδοσία δεν συμβιβάζεται με το ανακριτικό σύστημα που καθιερώνεται με τα άρθρα 744 και 759§3 ΚΠολΔ και ισχύει για κάθε υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας, γνήσιας ή μη. Συνακόλουθα, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι από προφανή παραδρομή παραλείφθηκε στο νέο άρθρο 754 ΚΠολΔ η ρύθμιση για την ερημοδικία του καθ' ου, η οποία περιλαμβανόταν στην προηγούμενη μορφή του άρθρου 754§2 ΚΠολΔ, ενόψει δε του σκοπού του νομοθέτη του ν. 4335/2015 και της ratio των σχετικών διατάξεων του ΚΠολΔ, συστηματικά ερμηνευόμενων, δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 271 §3 ΚΠολΔ (όπως δηλαδή προβλεπόταν ρητά στην αρχική μορφή του άρθρου 754 ΚΠολΔ) για τις δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας του καθ' ου στην εκούσια δικαιοδοσία ως μη προσαρμοζόμενη με τη διαδικασία αυτή κατ' άρθρο 741 ΚΠολΔ. Συνεπώς, στην περίπτωση ερημοδικίας του καθ' ου η αίτηση, ο οποίος έχει κλητευθεί νομίμως για να παραστεί στη συζήτηση της υπόθεσης, αυτή προχωρεί κανονικά σαν να είχε εμφανιστεί και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν (ΠΠρΑΘ 213/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΠρΑΘ 5/2007, μη δημοσιευμένη στον νομικό τύπο). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 741 ΚΠολΔ, τα άρθρα 1 έως 590 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743 έως 781, εκτός εάν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή. Επομένως, στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας είναι υποχρεωτική η κατάθεση προτάσεων - πλέον και στο Ειρηνοδικείο - σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 115 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντί καταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο πρώτο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 - ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015. Έναρξη ισχύος 1-12016 - άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 4 Ν. 4335/2015) με συνέπεια, εάν ο διάδικος δεν κατέθεσε προτάσεις ή δεν κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις, η συμμετοχή του στη δίκη συνεπάγεται την ακυρότητα παράστασης του διαδίκου και την ερήμην αυτού διεξαγωγή της δίκης (ΑΠ 94/2015, ΑΠ 836/2014 Νομοτέλεια, ΕφΛαρ 179/2017 ΤΝΠ

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, η κυρίως παρεμβαίνουσα ως άνω ανώνυμη εταιρεία κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής (7-5-2018), παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Στυλιανού Αλακιάζογλου (Α.Μ. 184, Δ.Σ. Έδεσσας), πλην όμως, δεν κατέθεσε προτάσεις, όπως είναι υποχρεωτικό πλέον και στο Ειρηνοδικείο σύμφωνα με τη νομική σκέψη που εκτέθηκε πιο πάνω, συνέπεια την ακυρότητα της παράστασής της και τη διεξαγωγή της δίκης ως προς αυτή ερήμην και όχι κατ' αντιμωλία. Περαιτέρω, η ανωτέρω παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «CEPAL HELLAS FINANCIAL SERVICES A.E. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», άσκησε προφορικά, με δήλωση του ως άνω πληρεξούσιου δικηγόρου της που καταχωρίστηκε στα ταυτόριθμα με την απόφαση αυτή πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού και υπό την προαναφερόμενη ιδιότητά της παρέμβαση, ισχυριζόμενη, ότι η τράπεζα με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», μεταβίβασε τα δάνεια που έλαβε ο πρώτος αίτών από αυτή και συγκεκριμένα: α) δυνάμει της με αριθμό σύμβασης χορήγησης πιστωτικής κάρτας, συνολικού ποσού 3.415,33€ και β) δυνάμει της με αριθμό σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου, συνολικού ποσού 81.722,23€, σύμφωνα με την από ...-...-2016 βεβαίωση οφειλών της ανωτέρω καθ' ης πιστώτριας τράπεζας στην εταιρεία με την επωνυμία «ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT (LUXEMBOURG) S.A. (UPI)» σύμφωνα με την από 13 Μαρτίου 2018 συμφωνία μεταξύ της Alpha Bank και της UPI και ότι η παρεμβαίνουσα τυγχάνει διαχειρίστρια αυτών. Η ανωτέρω παρέμβαση, αν και μη ρητώς διατυπωθείσα ως προς το αίτημά της, χαρακτηρίζεται από το Δικαστήριο ως κύρια παρέμβαση και τούτο διότι, επιδιώκει κατ' ουσίαν την απόρριψη της αίτησης με την οποία ανοίχθηκε η δίκη ή τη ρύθμιση των επίδικων δανείων του πρώτου αιτούντος κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ζητείται με την αίτηση, όπως συμβαίνει στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας (ΑΠ 632/2013). Η ανωτέρω κύρια παρέμβαση ασκήθηκε παραδεκτώς κατ' άρθρο 54 παρ. 1 του ΠτωχΚ και άρθρο 15 του Ν. 3869/2010, μη εφαρμοζομένου εν προκειμένω του άρθρου 752 ΚΠολΔ το οποίο απαιτεί κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία. Είναι νόμιμη αφού στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν. 4354/2015 και πρέπει να συνεκδικαστεί περαιτέρω μαζί με την κύρια αίτηση (άρθρα 246 και 31 αριθ. 3 ΚΠολΔ).

Περαιτέρω, η πρώτη καθ' ης πιστώτρια τράπεζα με τις προτάσεις που κατέθεσε επί της έδρας πρότεινε την ένσταση της καταχρηστικής ασκήσεως της υπό κρίση αιτήσεως κατ' άρθρο 281 ΑΚ, ισχυριζόμενη, ότι οι αιτούντες δεν ζητούν την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010, αλλά τη διαγραφή των χρεών τους. Ωστόσο, η εν λόγω ένσταση, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση άσκησης του δικαιώματος - που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει - είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/199.9 ΕλλΔνη 40.1718, ΑΠ 392/1997 ΕλλΔνη 38.1842, ΕφΠειρ 357/2005 ΔΕ 2005.1066, ΕφΛαρ 474/2005 Αρμ

2005.1768, ΕφΠατρ 964/2004 ΑχΝομ 2005.22, ΕφΘεσ 1729/2003 Αρμ 2004.1401, ΕφΘρ 221/2000 DIGESTA 2003.36, ΕφΔωδ 280/1998 ΕΕμπΔ 1999.830), όπως στην προκειμένη περίπτωση. Ακόμη όμως και εάν ήθελε κριθεί, ότι μπορεί να προταθεί παραδεκτώς με το ως άνω περιεχόμενο και πάλι θα ήταν απορριπτέα. Τούτο διότι η διαγραφή των χρεών στο σύνολό τους προβλέπεται από το νόμο σε εξαιρετικές περιπτώσεις εάν και εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτού. Κατά τα λοιπά, τα αναφερόμενα στην εν λόγω ένσταση, αποτελούν περιεχόμενο της ένστασης δόλου, η οποία αξιολογήθηκε και απορρίφθηκε ως ουσιαστικά αβάσιμη από το Δικαστήριο με την υπ' αριθ. 26/2017 απόφασή του.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 εδάφ. α' και β' του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να υποβάλει ειλικρινή δήλωση για τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματά του, τόσο κατά τη διαδικασία που αρχίζει με την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 όσο και κατά την περίοδο ρύθμισης των οφειλών. Η παράβαση των υποχρεώσεων αυτών, εφόσον έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια, έχει ως συνέπεια, με την επιφύλαξη τυχόν ποινικής ευθύνης, την απόρριψη του αιτήματος για ρύθμιση οφειλών με απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 8 ή την έκπτωση από τη ρύθμιση οφειλών και την απαλλαγή που έχει ήδη αποφασιστεί και μέχρι 2 έτη μετά την επέλευσή της, ενώ νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο 2 ετών από την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης ή την τελεσίδικια της απόφασης για την έκπτωση. Την παράβαση αυτή μπορεί να επικαλεστεί οποιοσδήποτε πιστωτής μέσα σε ένα έτος από τη στιγμή που πληροφορήθηκε τη διάσταση της πραγματικής κατάστασης του οφειλέτη σε σχέση με εκείνη που δηλώθηκε. Μολονότι ο νόμος κάνει λόγο για "αίτηση" του πιστωτή, είναι δεδομένο ότι, αν βρίσκεται σε εκκρεμότητα η αίτηση του άρθρου 4, ο ισχυρισμός αυτός μπορεί να προβληθεί κατ' ένσταση μέχρι την περάτωση της συζήτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρ. 745 ΚΠολΔ). Ειδικότερα, παραβίαση του καθήκοντος ειλικρίνειας υπάρχει αν ο οφειλέτης, από δόλο ή βαριά αμέλεια, αποκρύπτει εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχονται ή περιουσιακά στοιχεία κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εμφανίζεται μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων και έτσι να πετύχει παράνομα μειωμένη ικανοποίηση των πιστωτών του, εκτός βέβαια αν η παράλειψη αυτή είναι εντελώς ασήμαντη και επουσιώδης, όπως θα εκτεθεί παρακάτω. Ως δόλος νοείται η εκ μέρους του δράστη πρόβλεψη και αποδοχή του παράνομου αποτελέσματος ορισμένης συμπεριφοράς, την οποία αυτός επιχειρεί, αν και γνωρίζει τα περιστατικά που την καθιστούν παράνομη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση με δόλο ενεργεί ο οφειλέτης, όταν, εν γνώσει του, υποβάλει ψευδή δήλωση, που δεν ανταποκρίνεται δηλαδή στην αλήθεια, χωρίς να χρειάζεται κάποιο πρόσθετο στοιχείο, ενώ ως βαριά χαρακτηρίζεται η αμέλεια, όταν η απόκλιση από το μέτρο συμπεριφοράς του μέσου συνετού και επιμελούς ανθρώπου είναι ασυνήθης και ιδιαίτερα μεγάλη. Η κρίση για το χαρακτήρα της αμέλειας ως βαριάς είναι θέμα αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών από το δικαστήριο. Για να επέλθουν σε βάρος του

οφειλέτη οι οριζόμενες στο νόμο πιο πάνω δυσμενείς κυρώσεις δεν απαιτείται με τη συμπεριφορά αυτή του οφειλέτη να έχει μειωθεί (βλαβεί) η ικανοποίηση των πιστωτών. Αρκεί ότι οι εσφαλμένες ή ατελείς δηλώσεις του οφειλέτη είναι πρόσφορες να μειώσουν (ζημιώσουν) την ικανοποίηση των πιστωτών. Όταν, όμως, οι παραβάσεις του οφειλέτη είναι εντελώς επουσιώδεις, δεν δικαιολογείται η προβλεπόμενη στο νόμο παραπάνω αντιμετώπιση. Επίσης, δεν χρειάζεται να αναφέρονται στην αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου τα ποσά που είχαν εισπραχθεί κατά το παρελθόν στο βαθμό που αυτά, κατά την υποβολή της αίτησης, έχουν πλέον αναλωθεί προς κάλυψη αναγκών του οφειλέτη ή για εξόφληση οφειλών του, αφού έχουν πάψει να αποτελούν περιουσία του. Ο οφειλέτης, πάντως, πρέπει να αναφέρει και τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία, κατά τη δική του υποκειμενική εκτίμηση, μπορεί να είναι και χωρίς αξία ή και χωρίς πιθανότητα ρευστοποίησης ή είσπραξης, καθώς ο μόνος αρμόδιος να ενημερωθεί γι' αυτά και να τα αξιολογήσει είναι ο δικαστής. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και με τις υπόλοιπες του ν. 3869/2010, προκύπτει ότι όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται και ρυθμίζονται από το νόμο αυτόν αποβλέπουν στο να διευκολύνουν τον έντιμο και καλόπιστο οφειλέτη, ο οποίος περιήλθε, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης των οφειλών του. Σε κάθε, πάντως, περίπτωση, ένας ανελικρινής σε κρίσιμα ζητήματα οφειλέτης (περιουσιακή κατάσταση - εισοδήματα) δεν κρίνεται άξιος να τύχει της ευνοϊκής μεταχείρισης του νόμου (ΑΠ 636/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση η πρώτη καθ' ης πιστώτρια τράπεζα πρότεινε την ένσταση της ανελικρινούς δήλωσης αναφορικά με το ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία τους. Ειδικότερα, αναφέρουν οι αιτούντες ότι το ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία τους είναι μία ισόγεια κατοικία 120 τ.μ., με αποθήκη 47,41 τ.μ., έτους κατασκευής 1997, που βρίσκεται σε οικόπεδο εμβαδού 3.054 τ.μ. στην Η καθ' ης πιστώτρια ισχυρίστηκε, ότι από έρευνα που διενήργησε στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο Φλώρινας διαπίστωσε, ότι το εν λόγω ακίνητο περιήλθε στον πρώτο (1^ο) αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ./1996 συμβολαίου γονικής παροχής του συμβολαιογράφου Φλώρινας Γ. Π. Τσαπκίνη, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του ανωτέρω Υποθηκοφυλακείου στον τόμο ... και με αύξοντα αριθμό .../...-...-1996. Ότι στον ίδιο τόμο και αριθμό υπάρχει μεταγεγραμμένο, το με αριθ. .../...-...-1998 συμβόλαιο του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου, δυνάμει του οποίου ο πρώτος των αιτούντων παραχωρεί, λόγω ρυμοτόμησης, έκταση 1.341,43 τ.μ., σε κοινή χρήση στην

NEWLAW

Δικηγορική Εταιρεία Τσιλώνης-Βογιατζόγλου

ΑΦΜ 997290138 – ΔΟΥ Α' Θεσσαλονίκης

✉ Τσιμισκή 10, 546 24 Θεσσαλονίκη
☎ Τηλ.: + 30 2310 551501, 261501, 261502
📠 Fax: + 30 2310 261503
@ newlaw@newlaw.gr

κοινότητα Φλώρινας, επιφυλασσόμενος του δικαιώματος αποζημιώσεώς του και ότι συνεπώς, υφίσταται ανειλικρινής δήλωση σε σχέση με την έκταση και τα όρια του οικοπέδου, αλλά και την αξία και την αρτιότητα αυτού. Η ανωτέρω ένσταση είναι απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη καθόσον στην υπό κρίση αίτηση, τόσο στην τέταρτη (4η) όσο και στην ενδέκατη (11η) σελίδα, αναφέρεται το ακριβές εμβαδόν του οικοπέδου επί του οποίου βρίσκεται η κύρια κατοικία των αιτούντων. Εξάλλου, το τμήμα των 1.341,43 τ.μ. εξακολουθεί να βρίσκεται στην κυριότητα του πρώτου αιτούντος, αφού με το υπ' αριθ. .../...-...-1998 συμβόλαιο ο πρώτος αϊτών παραχώρησε σε κοινή χρήση στην την έκταση των 1.341,43 τ.μ. λόγω ρυμοτόμησης και επιφυλάχθηκε του δικαιώματος αποζημίωσης για την έκταση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Συντάγματος. Σε αντίθετη περίπτωση, θα μπορούσε να είχε προβεί σε δωρεά προς την εν λόγω κοινότητα χωρίς την επιφύλαξη του δικαιώματος αποζημιώσεώς.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα των αιτούντων, που εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την προηγούμενη συζήτηση επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 26/2017 μη οριστική απόφαση και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την απόφαση εκείνη πρακτικά συζήτησης, τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι (άρθρο 759 αριθ. 4, ΑΠ 174/1987, ΕλλΔνη 29.129), από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 261, 352 ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 ΚΠολΔ) αλλά και από όσα αναπτύχθηκαν προφορικά στο ακροατήριο, αποδείχθηκε, ότι από τη δημοσίευση της υπ' αριθ. 26/2017 μη οριστικής απόφασης του Δικαστηρίου αυτού, που όρισε μηδενικές καταβολές και για τους δύο αιτούντες μέχρι και την επαναλαμβανόμενη συζήτηση, δεν διαφοροποιήθηκε, ουσιαστικά, η οικονομική τους κατάσταση, προς το καλύτερο, ώστε, να επιτρέπει στο Δικαστήριο τον ορισμό δόσεων για καθέναν από τους αιτούντες. Ειδικότερα αποδείχθηκε, ότι ο πρώτος αϊτών εξακολουθεί να παραμένει άνεργος και να είναι εγγεγραμμένος στο Μητρώο ανέργων του ΟΑΕΔ, από ...-...-... έως και ...-...-... σύμφωνα με την από ...-...-2018 βεβαίωση του ΟΑΕΔ. Εξάλλου, σύμφωνα με

το εκκαθαριστικό σημείωμα του φορολογικού έτους 2015 το ετήσιο δηλωθέν εισόδημα του πρώτου αιτούντος ανήλθε στο ποσό των 3.981,89€ και συνεπώς κατά μήνα στο ποσό των 331,82€ και της δεύτερης αιτούσας στο ποσό των 993,36€ και συνεπώς, κατά μήνα στο ποσό των 82,78€ ενώ το φορολογικό έτος 2016 το ετήσιο δηλωθέν εισόδημα του πρώτου αιτούντος ανερχόταν στο ποσό των 137,20€ και της δεύτερης αιτούσας στο ποσό των 352,70€. Περαιτέρω, οι καθαρές αποδοχές της δεύτερης αιτούσας, για το μήνα Ιανουάριο 2018 ανήλθαν στο ποσό των 116,56€, το μήνα Φεβρουάριο 2018 στο ποσό των 58,28€, το Δώρο του Πάσχα 2018 στο ποσό των 29,59€, το Επίδομα Αδείας 2018 στο ποσό των 18,19€ και οι αποδοχές για το μήνα Απριλίου 2018 στο ποσό των 29,14€. Επιπλέον, σύμφωνα με την από ...-...-2018 γνωμάτευση της Αιματολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ», ο πρώτος αιτών πάσχει από «Μυελοϋπερπλαστικό Νεόπλασμα του τύπου της Πολυκυτταραιμίας από το 2010, συνέπεια του οποίου υπέστη εν τω βάθει φλεβική θρόμβωση δε του άνω άκρου. Έκτοτε ο ασθενής βρίσκεται σε ΙΣΟΒΙΑ χημειοθεραπευτική αγωγή με Υδροξουρία και αντιαιμοπεταλιακή αγωγή με ασπιρίνη». Προσέτι, ο υιός των αιτούντων έχει εγγράφει στο Β' Κύκλο του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας από το Σεπτέμβριο του 2016 και πρόκειται να αποφοιτήσει τον Ιούνιο του 2018 ενώ η κόρη τους φοιτά στο ΕΠΑΛ Φλώρινας με την ειδικότητα Δομικών Έργων, Δομημένου Περιβάλλοντος και Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού. Τα παραπάνω εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, δεν επιτρέπουν οποιαδήποτε σκέψη για προσδιορισμό μηνιαίων καταβολών για το υπόλοιπο του χρόνου που απομένει, μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου των μηνιαίων καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 16 Ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α' 143/14.6.2013), το οποίο αντικαταστάθηκε εκ νέου από τα άρθρο 2 παρ. Α υποπαρ. Α 4 άρθρο 1 παρ. 17 του Ν. 4336/2015 - ΦΕΚ Α'94/14-8-2015 και καταλαμβάνει τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του (19-8-2015) - άρθρο 2 παρ. Α υποπαρ. Α.4 άρθρο 2 παρ. 5 και άρθρο 4 του Ν. 4336/2015 ενώ η οικονομική της κατάσταση των αιτούντων δεν αναμένεται να βελτιωθεί στα επόμενα έτη, αφού δεν έχει διαφανεί οποιαδήποτε δυνατότητα εξεύρεσης εργασίας για τη δεύτερη αιτούσα που θα τις απέφερε μεγαλύτερες απολαβές από τις σχεδόν μηδενικές που ήδη λαμβάνει ενώ ακόμη μεγαλύτερο είναι το πρόβλημα αναφορικά με τον πρώτο αιτούντα λόγω της σοβαρής ασθένειας από την οποία πάσχει, η οποία θα τον συνοδεύει για το υπόλοιπο της ζωής του, με αποτέλεσμα αμφότεροι να αδυνατούν για την καταβολή οποιοδήποτε ποσού έστω και για τη μερική εξόφληση των οφειλών τους προς τις καθ' ων. Επιπλέον δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις στοιχειώδεις μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης ύψους 950,00 €, όπως προσδιορίστηκαν από το Δικαστήριο αυτό με την υπ' αριθ. 26/2017 απόφασή του. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω και αφού κρίθηκε ότι η οικονομική κατάσταση των αιτούντων δεν βελτιώθηκε ουσιαστικά το διάστημα που μεσολάβησε, θα πρέπει, να απορριφθεί η κύρια παρέμβαση ως ουσιαστικά αβάσιμη, να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς αμφότερους τους αιτούντες και να συνεχιστούν οι μηδενικές καταβολές κατ' άρθρο 8 παρ. 5 του

N. 3869/2010, για το χρονικό διάστημα που απομένει έως την πάροδο της τριετίας, που ξεκίνησε από τη δημοσίευση της πιο πάνω (26/2017) απόφασης του Δικαστηρίου αυτού σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Ειδικά ως προς την προστασία της κύριας κατοικίας που ανήκει στην πλήρη κυριότητα του πρώτου αιτούντος από τη ρευστοποίηση, το Δικαστήριο κρίνει ότι υπό τις παρούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες των αιτούντων, η κύρια κατοικία του θα πρέπει να εξαιρεθεί χωρίς ταυτόχρονα να υποχρεωθεί να ικανοποιήσει τις καθ' ων με την καταβολή χρηματικού ποσού κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Ειδικότερα, τούτο επιβάλλεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, ενόψει της αποδεδειγμένης πραγματικής αδυναμίας αμφοτέρων των αιτούντων, να επιβιώσουν με τα μηδενικά εισοδήματα που έχουν, αλλά και για το σκοπό της επανένταξης του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή, τον οποίο υπηρετεί ο Ν. 3869/2010 (βλ. αιτιολογική έκθεση), ο οποίος θα είναι αδύνατον να εκπληρωθεί, εάν αφαιρεθεί και άλλο ποσό από το ήδη ανύπαρκτο, εισόδημα των αιτούντων. Εξάλλου, η κατ' άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας να σέβεται και να προστατεύει την αξία του ανθρώπου, θέτει ως όριο της πολιτειακής πράξης, όπως είναι και η δικαστική απόφαση, τη διατήρηση εκείνων των συνθηκών διαβίωσης του πολίτη που θα του επιτρέπουν να ζει με αξιοπρέπεια, ενώ εάν το Δικαστήριο στερήσει αυτήν την δυνατότητα στους αιτούντες, τότε προκρίνει έναντι της αξίας του ανθρώπου, την ικανοποίηση περιουσιακών δικαιωμάτων, σε αντίθεση με την ως άνω θεμελιώδη συνταγματική διάταξη που πρέπει να διαπνέει το δίκαιο και την ερμηνεία του. Κατά τα λοιπά, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει το Διατακτικό της ανωτέρω υπ' αριθ. 26/2017 απόφασης ενώ η απαλλαγή των αιτούντων από τα χρέη τους έναντι των πιστωτριών, που περιλαμβάνονται στην αίτησή τους, θα επέλθει κατά νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010), με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρυθμίσεως. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται για τις καθ' ων πιστώτριες και την κυρίως παρεμβαίνουσα γιατί η απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας παρά μόνο σε έφεση και αναίρεση (άρθρο 14 του Ν. 3869/2010). Άλλωστε στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας το ένδικο αυτό μέσο επιτρέπεται υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 764 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ μόνο κατά της απόφασης του Εφετείου, όταν αυτό δικάζει σε δεύτερο βαθμό τις υποθέσεις αυτές ύστερα από άσκηση έφεσης εναντίον της πρωτόδικης απόφασης, εκτός από τις πτωχευτικές υποθέσεις, για τις οποίες επιτρέπεται η ανακοπή ερημοδικίας και στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρο 44 παρ. 2 του ΕισΝΚΠολΔ, Β. Βαθρακοκόιλη, ό.π., άρθρο 754 και 764 αριθ. 7 ^ Η' έκδοση 2006, άρθρο 754 αριθ. 3, ΕφΘεσ 164/2010 ΕΠολΔ 2010.709, ΕφΚερκ 37/1999 ΔΕΕ 1999.884, ΕφΠατρ 820/1996 ΑρχΝ 1997.639, ΕφΠειρ 1207/1996 ΔΕΕ 1997.372, ΕφΠειρ 853/1994 ΕλλΔνη 36.1311). Τέλος δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 31-12-2015 και με αύξοντα αριθμό .../31-12- 2015 αίτηση και την ασκηθείσα προφορικώς κύρια παρέμβαση, ερήμην της δεύτερης (2ης), τρίτης (3ης) και τέταρτης (4ης) των καθ' ων πιστωτριών και της κυρίως παρεμβαίνουσας και αντιμωλία της πρώτης (1ης) και πέμπτο (5ου) των καθ' ων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ, ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την κύρια παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς τον πρώτο αιτούντα.

ΕΜΜΕΝΕΙ στην προηγούμενη απόφασή του (υπ' αριθ. 26/2017).

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ μηδενικές καταβολές για τον αιτούντα για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών συνολικά, που άρχισε από τη δημοσίευση (13-6-2017) της με αριθμό 26/2017 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης, την κύρια κατοικία του πρώτου αιτούντος, ήτοι του δικαιώματος πλήρους (100%) κυριότητας αυτού, επί μίας μονοκατοικίας συνολικού εμβαδού 167 τ.μ., κτισμένης επί οικοπέδου συνολικού εμβαδού 3.053,84€, που βρίσκεται στην του Δήμου Φλώρινας, το οποίο περιήλθε στον αιτούντα δυνάμει του υπ' αριθ. .../...-...-1996 συμβολαίου γονικής παροχής οικοπέδου του συμβολαιογράφου Πέτρου Τσουτσούλη και συνορεύει κατά τον τίτλο κτήσης ανατολικά με κοινοτικό δρόμο, δυτικά με αγρό ιδιοκτησίας, βόρεια με ιδιοκτησία και και νότια με ιδιοκτησία και

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης, το με αριθ. κυκλοφορίας αυτοκίνητο, εργοστασίου κατασκευής, τύπου, 1.086 κυβικών εκατοστών, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2004, της πλήρους (100%) κυριότητας του αιτούντος.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς τη δεύτερη αιτούσα.

ΕΜΜΕΝΕΙ στην προηγούμενη απόφασή του (υπ' αριθ. 26/2017).

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ μηδενικές καταβολές για την αιτούσα για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών συνολικά, που άρχισε από τη δημοσίευση (13-6-2017) της με αριθμό 26/2017 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Φλώρινα στις 30 Οκτωβρίου 2018, στο ακροατήριό του και σε δημόσια συνεδρίαση.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Επιστημονικός Σχολιασμός

Τα κύρια νομικά ζητήματα που απασχόλησαν το Δικαστήριο στην εν λόγω απόφαση είναι i) η δικονομική μεταχείριση της επαναλαμβανόμενης συζήτησης και της ερημοδικίας στην εκούσια δικαιοδοσία, ii) η έννοια της παράβασης του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης του οφειλέτη από δόλο ή βαριά αμέλεια και iii) η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να απαλλάξει πλήρως τους αιτούμενους από τα χρέη τους διά του καθορισμού μηδενικών καταβολών, εφόσον συντρέχουν όλως εξαιρετικές περιστάσεις.

Το Δικαστήριο αρχικά έκρινε ότι η απόφαση με την οποία ορίζεται νέα δικάσιμος είναι μη οριστική, ενώ η δικάσιμος που θα ακολουθήσει συνιστά επαναλαμβανόμενη συζήτηση και ως εκ τούτου συγκροτεί μία ενιαία, αδιάσπαστη συζήτηση με την προηγούμενη, αφού αποτελεί συνέχειά της. Αυτό σημαίνει, όπως δέχθηκε η ίδια η υπ' αρ. 44/2008 Ειρ. Φλώρινας, ότι η νομότυπη παράσταση διαδίκου μόνο σε ένα εκ των περισσότερων σταδίων της μίας ενιαίας συζήτησης αρκεί για να θεωρηθεί ότι αυτός δικάζεται κατ' αντιμωλία και όχι ερήμην. Όμως, η διαταγή νέας δικασίμου και η εγγραφή της στη δικάσιμο ισχύει κατ' άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ ως κλήτευση όλων των διαδίκων, χωρίς επίδοση χωριστής κλήσης. Έτσι, τρεις εκ των καθ' ων πιστωτριών σύννομα δικάσθηκαν ερήμην, εφόσον ούτε στην αρχική ούτε στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση εμφανίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου ενώ είχαν κλητευτεί νόμιμα και εμπρόθεσμα κατά τον ως άνω τρόπο.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο ερμηνεύει την παράβαση του καθήκοντος ειλικρίνειας του οφειλέτη για τα δηλούμενα στην αίτησή του από δόλο ή βαριά αμέλεια (άρθρο 10 παρ. 1 Ν. 3869/2010) ως συμπεριφορά του αιτούμενου που συνίσταται στην απόκρυψη εισοδημάτων από κάθε πηγή ή περιουσιακών στοιχείων με τρόπο που να δίδει την εντύπωση ότι πρόκειται για πρόσωπο μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων. Επιπλέον, οι εσφαλμένες ή πλημμελείς δηλώσεις του

οφειλέτη για τα εισοδήματα και την περιουσία του πρέπει να είναι πρόσφορες να ζημιώσουν την ικανοποίηση των πιστωτών, γεγονός που αποκλείει κατά την ανάπτυξη της μείζονος πρότασης του Δικαστηρίου παραβάσεις του καθήκοντος ειλικρίνειας χωρίς αντίκρισμα («εντελώς επουσιώδεις»). Η ένταση ανακριβούς δήλωσης που προτάθηκε από μία εκ των καθ' ων πιστωτριών και αφορούσε την ανειλικρίνεια του οφειλέτη ως προς χαρακτηριστικά του ακινήτου όπου ευρίσκεται η κύρια κατοικία του απορρίφθηκε ορθώς ως ουσία αβάσιμη, καθώς κρίθηκε πως η έκταση και η νομική κατάσταση του ακινήτου είχαν προσδιορισθεί με ακρίβεια στην κρινόμενη αίτηση.

Αξιόπαινη είναι τέλος η στάση του Ειρηνοδικείου Φλώρινας αναφορικά με την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης των αιτούντων και η συνακόλουθη κρίση Του ως προς τη ρύθμιση των οφειλών. Με την παρούσα απόφαση – σταθμό, έγινε δεκτό ότι δεν διαφαίνεται προοπτική βελτίωσης της οικονομικής δύναμης των αιτούμενων, καθώς η αδυναμία εξεύρεσης εργασίας τους σε συνδυασμό με τον ισχυρό κλονισμό της υγείας ενός εξ αυτών, δημιουργεί πλήρη αδυναμία εξυπηρέτησης των μηνιαίων δαπανών τους. Το Δικαστήριο μάλιστα διαπίστωσε ότι «τα παραπάνω εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, δεν επιτρέπουν οποιαδήποτε σκέψη για προσδιορισμό μηνιαίων καταβολών για το υπόλοιπο του χρόνου που απομένει, μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου των μηνιαίων καταβολών του άρθρου 8 παρ. 2 Ν 3869/2010 (τρίετία)» και «...η κύρια κατοικία του (οφειλέτη) θα πρέπει να εξαιρεθεί χωρίς ταυτόχρονα να υποχρεωθεί να ικανοποιήσει τους καθ' ων με την καταβολή χρηματικού ποσού κατ' άρθρο 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010».

Επιτεύχθηκε με αυτόν τον τρόπο πλήρης απαλλαγή του αιτούμενου και της συζύγου του από τα χρέη, αφού το Δικαστήριο διέταξε μηδενικές καταβολές τόσο για το χρονικό διάστημα των τριών ετών από τη δημοσίευση της απόφασης (αρ. 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010) όσο και για το χρόνο μέσα στον οποίο θα γινόταν η αποπληρωμή των δανείων που αφορούν την κύρια κατοικία (αρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010). Ουσιαστικά, με τις παραδοχές αυτές, το Δικαστήριο προχώρησε σε μία ρηξικέλευθη διακήρυξη, απόλυτα συνάδουσα με τη φιλοσοφία και τους σκοπούς του Ν. 3869/2010 για την προστασία του οφειλέτη: εφόσον οι συνθήκες διαβίωσης του οφειλέτη το επιβάλλουν, δεν αποκλείεται η ολοσχερής διαγραφή των χρεών του.

Εν κατακλείδι, η απόφαση του Ειρηνοδικείου Φλώρινας συνιστά κορυφαίο δείγμα κοινωνικής ευαισθησίας, πλην όμως εμπεριστατωμένης στάθμισης των αντιτιθέμενων συμφερόντων των διαδίκων. Η δε αυτή ευαισθησία και επιείκεια εκκινεί εξ αρχής από τον ορισμό μηδενικών καταβολών στο στάδιο της προσωρινής διαταγής, συνεχίζεται με τον ορισμό μηδενικών καταβολών στην υπ' αρ. 26/2017 πρώτη – μη οριστική απόφαση και τελειώνει με τον ορισμό

μηδενικών καταβολών για τρία έτη με παράλληλη μη καταβολή ποσών προς ικανοποίηση των ενέγγυων δανειστών κατ' άρθρο 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010.

Δημήτριος Καπερδανάκης

Ασκούμενος στη δικηγορική εταιρία Τσιλώνης – Βογιατζόγλου (NEWLAW)